

2020. december 17.

DICSÉRTESSEK A JÉZUS KRISZTUS!

KEDVES TESTVÉREK!

**A BOCSÁNATKÉRÉS ÉS KIENGESZTELŐDÉS,
AZ OSTYAHORDÁS-OSTYATÖRÉS
ÜNNEPÉRE JÖTTÜNK ÖSSZE,
A KORONAVÍRUS OKOZTA VÉSZHELYZET MIATT
OTTHONAINKBAN IMÁDKOZVA.**

**Mihály atya 17 órakor Szentmisét mutat be
imacsoportunk szándékára,**

**amelyben följajánljuk, hogy szívünket megtisztítjuk
minden ellenszenvtől, minden haragtól hogy így
tisztá szívvel és lélekkel ajánlhassuk fel
MAGYAR NEMZETÜNKÉRT,
hogy újra Istenhívő, Istenben bízó, Benne remélő és
teljesen Reá hagyatkozó legyen.**

**A Szentmisébe otthonainkból kapcsolódunk be az
alábbi imákat együtt imádkozva, hogy méltóképpen
fogadhassuk Mihály atyától az áldást az
Oltáriszentséggel.**

Uram, Jézus Krisztus, szent Házadba léptünk. Add szent kegyelmed, add áldásod nekünk! Őrizz meg e napon minden veszélytől minket, Ne engedd, hogy a bűn elszakítson Tőled! Bűnbánó szívvel most Eléd borulunk, Irgalmas Jézusunk, Hozzád fohászkodunk: Tisztítsd meg a lelkünk, hogy Téged áldjunk, Mind éjjel, mind nappal, téged imádunk! Bocsáss meg azoknak, akik nem szeretnek, Add szent kegyelmed, hogy megismerjenek! Téged engesztelünk, dicsérünk és szeretünk, Fájdalmas Jézusunk, irgalmazz nekünk! Ámen.

A közös **Szentmisére gondolva**, annak hiányát érezve, lelki áldozásunk előtt imádkozzuk el azt az imát, amelyet Imre atya küldött Stuttgartból:

Ó, Istennek őrangyala,
menj helyettem a templomba,
térdepelj le a helyemre,
figyelj nagyon a misére.
Ha jön majd a felajánlás,
engem is a paténán láss,
s ajánld fel a jó Istennek
mind, mit Neki köszönhetek!
Az átváltoztatáskor pedig
borulj le egész a földig,
s imádd Őt helyettem mélyen:
Teste s Vére van ott jelen!
Majd imádkozz enyéimért,
az engemet szeretőkért,
s azokért is szálljon szavad,
akik néha megbántanak.
Ne feledd a halottakat,
akik várják imáimat,
kérd, hogy Jézus Vére árja
mossa lelküket tisztára.

Ha pedig az áldozás jön,
kérdd Jézust, hogy hozzám jöjjön!
S úgy töltsse be a lelkemet,
hogy a temploma lehessek!
De ne csak értem fohászkodj:
minden emberért imádkozz!
Kérj számukra egészséget,
békét, áldást, üdvösséget!
S ha majd vége a misének,
hozd haza az áldást kérlek,
hogy itthon is Vele legyenek,
Aki engem nagyon szeret!
Ámen.

Végezzünk Lelki áldozást, amelyhez a konszekrált
szentostyában jelenlévő Jézussal való egyesülés utáni kifejezett
vágyakozás szükséges. **Tartsunk bűnbánatot, és indítsuk fel**
a tökéletes bánatot:

*Teljes szívemből bánom, ó, édes Istenem, hogy Téged oly
sokszor és oly nagyon megbántottalak, mert ezáltal méltatlanná
lettem kegyelmedre, kedvedből kiestem és mind ideig-, mind
örökkévaló büntetésedet megérdemeltem. Kiváltképpen pedig
azért bánom bűneimet, mert Téged, legfőbb jót, legjobb
Atyámat és legnagyobb jótevőmet megbántottalak. Ó, édes
Istenem, erősen felteszem magamban, hogy a Te kegyelmeddel
téged, szerető jóságos Istenemet semmi bűnnel, de legfőképp
... [itt gondolj azokra a bűnökre, amelyek ellen különös
törekvéssel küzdesz] meg nem bántalak és a bűnre szolgáló
alkalmakat gondosan elkerülöm. Kérlek, Uram, örködjék fölöttem
jóságos szemed, és add, hogy a következő napokat az
eddigieknél jobban használjam! Boldogságos Szűzanyám, szent
Őrőangyalom, legyetek velem! Ámen.*

Imával kérjük Jézust, hogy lelkileg jöjjön a szívünkbe:
Édes Jézus! Tiszta szívemből hiszem, hogy valóságosan jelen vagy a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Mindennél jobban imádlak és szeretlek. Égő vágygal vágyakozom utánad, de mivel most nem tudok áldozni, gyere legalább lelkileg szívembe. Egyesülök Veled, mintha valóságosan magamhoz vettelek volna. Egészen Neked ajánlom, szentelem magam. Ne engedd, hogy valaha is elszakadjak Tőled! Ámen.

Lelki áldozás után a Szűzanya kérésére

imádkozzuk: „Lábunk **együtt** járjon. Kezünk **együtt** gyűjtsön. Szívünk **együtt** dobbanjon. Bensőnk **együtt** érezzen. Elménk gondolata **egy** legyen. Fülünk **együtt** figyeljen a csendességre. Szemünk **egymásba** nézzen és tekintetünk összeforrjon. Ajkunk **együtt** könyörögjön az Örök Atyához irgalomért!” ÁMEN.

**Lelki áldozásunkat ajánljuk fel imáinkkal együtt
MINDEN MAGYAR MEGTÉRÉSÉÉRT.**

**Köszönjük Jáki Sándor Teodóz atyának, bencés
szerzetestanár, népzene kutatónak, hogy
segítségével ezt az ősi népi hagyományt 2012-ben
megismerhettük és feleleveníthettük.**

Teodóz atya 2012-ben nem lehetett velünk ezen az ünnepen,
de interneten és telefonon keresztül minden segítséget
megadott, és ami a legfontosabb, azt mondta, hogy „jövőre
köztünk lesz”.

2013. január 8-án Teodóz atya hazatért a mennyei Atyához.

Én most is hiszem, hogy ígéretét megtartva, a mai napon is velünk ünnepel, imádkozik velünk, és értünk.

Teodóz atyát Csángóföldön, mint a csángók apostolát tisztelték, elnöke volt a Csángómagyar Kulturális Egyesületnek.

Emlékezzünk most Teodóz atyára egy Csángó-magyar verssel:

**„Álld meg, Uram neki kertét virággal,
Szenteld meg a lelkét csak mennyországgal!”**

Úgy legyen, Ámen.

Teodóz atya a népi vallásosság szerepéről, jelentőségéről, a hagyományok őrzésének fontosságáról így ír:

„Lelkemben azonban mindig azzal a szent öntudattal készültem a Karácsonyi Ostyahordás terjesztésére, hogy kövessem XVI.

BENEDEK PÁPÁNAK bíboros korában mondott utasítását:

„A népi vallásosságot meg kell őrizni, hiszen választ ad azokra a kérdésekre, amelyek ott élnek az ember szívében. Segít az imádságban, ismeretet közvetít, vigyázza az ember lelki egyensúlyát. A helyesen gyakorolt népi vallásosság egységet teremt, míg a túlértékelt intellektuális vallásosság polarizál, megosztottságot hoz létre”.

„Ugyanakkor BOLDOG II. JÁNOS PÁL szándéka szerint is járok el a Karácsonyi Ostyahordás népi szokásának ismertetése közben:

„A lelkipásztoroknak a népi jámborságot becsülniük és támogatniuk kell, és meg is kell újítani úgy, mint Isten népe bölcsességének sajátos kifejeződését.”

(AZ EGYHÁZ EURÓPÁBAN című írásának 79. pontja – 2003-ból)

***„Régen, advent utolsó hetében a harangozó és a kántor
ostyát süttetett, és azt vitték házról házra a gyermekek,
énekelve.***

A lengyelek nem tekintenek addig igazi jó barátoknak, míg karácsonyi üdvözlő soraik mellé nem tesznek a levélborítékba kis lengyel ostyát (vagy legalább ostya-darabkát).

Ez az ostya nem az Eucharisztia bemutatására szolgál. Ez az ostya egy kb. 15 cm átmérőjű kerek lapocska (felvidéki nevén oplátky, oplatek), amelyen a sütővasak különböző mintázata alapján a betlehemi csillag és a szenteste bibliai eseményei idéződnek fel.

Minden porta annyit kapott, ahányan ott éltek, plusz még hármat – egyet a karácsonyfára, egy másikat, hogy szögezzék föl a mestergerendára figyelmeztetésül – maradjon velük egész esztendőben karácsony békessége –, s a harmadikat pótlásul az esetleg összetört ostyák helyett.

Ha már ennyi érték szól az Ostyahordás (Ostyavivés) mellett, még a következő adatok is sugallják felújítását (sőt terjesztését) a magyar hívek számára.

Ezt a népszokást a két énekkel együtt Kodály Zoltán felvette a szerkesztésében megjelent könyvsorozatába, a Magyar Népzene Tárába.

A Felvidéken túl, Lengyelországban azonban még a felvidékinél is erősebben él a karácsonyi ostya népi hagyománya. Lengyelül ennek az ostyának oplatek a neve.

Álljon itt bizonyítékképpen a lengyel származású érseknek, Mons.Julius Janusz-nak levele. Ő a Vatikánnak budapesti apostoli nunciusa volt. 2003. karácsonyára vezércikket kért tőle a budapesti Központi Szeminárium folyóiratának, a Centralistának szerkesztősége. Az Érsek Atya a bevezető mondatok után az egyetemes (majd sajátosan: a lengyel) vallási néprajzba is jelentősen illő tanítással folytatta levelét.

„Érdemes szemügyre vennünk, hogy a (karácsonyi) megbékélés e fontos üzenete, miként jelenik meg a nemzetek karácsonyi hagyományaiban. Hazámban, Lengyelországban a szentestét, mint a **bocsánat-kérés és kiengesztelődés ünnepe**t

üljük. Mindenekelőtt, a katolikusok egész nap böjtölnek, majd este nagy, tizenkét fogásos vacsorát tartanak, de húst még akkor sem fogyasztanak.

Ami meghatározza a szentestét, az egy cselekmény, amely a vacsora előtt történik. Napnyugtakor a család közös imádságra jön össze, majd az imádság után mindenki megosztja egymással az un. „oplatek” ajándékát. Ez egy nagyon vékony kenyér, amelyet a szentmisén használatos ostya anyagából készítenek, és a jászol képe van rajta. Az „oplatekkel” a kézben minden családtag odalép a másikhoz és bocsánatot kér tőle az elmúlt évben ellene elkövetett bűnökért. A másik ugyanilyen „vallomással” felel, majd mindenki letör egy darabot a másik „oplatekjéből”, a kiengesztelődés és a béke jeleként. Miután így mindenki megbékélt, elénekelnek egy karácsonyi éneket, az asztalhoz ülnek, hogy elköltsék a hagyományos vacsorát. A hosszú vacsora után általában karácsonyi énekek kántálása következik, majd elindulnak az éjféli misére.”

A lengyel nemzetiségű Mons. Julius Janusz érsek cikkének üzenete minket, magyarokat is elgondolkodtathat. A lengyel „oplatek”, a szlovák „oblatky”, a felvidéki magyarok és a magyarországiak „ostyahordás” (ostyavivés) szokása azonos forrásból, a 2000 éves katolikumból származik.

A „Karácsonyi ajándékvitel – az ádventi ostyahordás” régi szép szokását, hagyományát 2020-ban, kilencedik alkalommal, imatársaink számára most felújítjuk, megelevenítjük.

A bocsánat-kérés és kiengesztelődés ünnepét a hagyományos karácsonyi kántálással kezdjük.

A MAI ÜNNEPRE MINDEN IMATÁRSUNK KAPOTT EGY OSTYÁT.

„Ostyával” a kezemben lépek mindnyájatokhoz és bocsánatot kérek tőletek az elmúlt évben ellenetek elkövetett bűneimért. Ugyanilyen „vallomással” feleljetek, majd törjete le az ostyából egy darabot, amelyet én már megtettem a kiengesztelődés és a béke jeleként.

Figyeljünk majd csendben az ostyatörés hangját, mely a szeretet legszebb zenéje, ahogy Teodóz atya jellemezte.

A mai ünnep

– amely a bocsánatkérésé és kiengesztelődésé – méltó befejezéseként mindnyájan együtt elimádkozzuk az Úrangyalát!, a Szeretetláng fohással, és az áldás előtti imát, majd Mihály atya szentségi áldásban részesít.

Az Úr anyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát,
és ő méhébe fogadá Szentlélektől szent Fiát.
Üdvözlégy, Mária...

Íme az Úrnak szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.
Üdvözlégy, Mária...

És az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék.
Üdvözlégy, Mária...

Imádkozzál érettünk, Istennek szent Anyja,
hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire.

Könyörögjünk! Kérünk téged, Úristen, öntsd lelkünkbe
szent kegyelmedet, hogy akik az anyagi üzenet által szent
Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük,
az ő kínszenvedése és keresztyje által a feltámadás dicsőségébe
vitessünk. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Együtt imádkozzuk:

Áldott legyen az Isten! Áldott legyen szent Neve!
Áldott legyen Jézus Krisztus, valóságos Isten és valóságos
ember!
Áldott legyen Jézus szent Neve! Áldott legyen Jézus
szentséges Szíve!
Áldott legyen Jézus drága Vére! Áldott legyen Jézus az
Oltáriszentségben!
Áldott legyen a vigasztaló Szentlélek! Áldott legyen a Szent
Szűz és Isten Anyja, Mária! Áldott legyen az ő szeplőtelen
fogantatása!
Áldott legyen az ő dicsőséges mennybevétele! Áldott legyen
Szűz Mária szent neve! Áldott legyen Szent József, a Szent
Szűz jegyese!
Áldott legyen Isten anyalaiban és szentjeiben! Ámen.

Amely minden gyönyörűséggel teljes. (Alleluja!)

SZENTSÉGI ÁLDÁS

1.) Ó, a szeretetnek Királynője, Szeretetlángodat add szívünkbe,
Hogy a gyűlölet, bűn elpusztuljon, a világ a bűntől megtisztuljon.

Kérünk, Anyánk, áraszd reánk Szeretetlángodnak szent áldását!

2.) Magyar hazánkban gyújtottál lángot, Innen hódítja meg a világot.

Szíveink kis lángja egyesüljön, Égő fénycsóvában erősödjön.

Kérünk, Anyánk, áraszd reánk Szeretetlángodnak szent áldását!

3.) Szenteld meg, Anyánk, a családokat, Áldd meg a kicsiket és nagyokat. Szeretetlángod fényében éljünk, Tiszta szívünkkel Istent dicsérjük.

Kérünk, Anyánk, áraszd reánk Szeretetlángodnak szent áldását!

4.) Minden nemzet és nép együtt éljen, Háborúnak, bűnnek vége legyen. Szíved szeretete jel arcunkon, Drága szent szemedből könny ne hulljon.

Kérünk, Anyánk, áraszd reánk Szeretetlángodnak szent áldását!

5.) Világ Győzedelmes Királynője, Végső, szent harcokban fogjunk össze. Taposd el végre a kígyó fejét, Mutasd a világnak erőd teljét.

Kérünk, Anyánk, áraszd reánk Szeretetlángodnak szent áldását!

KEDVES TESTVÉREK!

Szeretnék mindnyájatoknak és saját magamnak is további áldott adventi felkészülést kívánni, hogy szívünkben a jászol elkészüljön, hogy idén is beleszülessen az Isteni Kisded.

Apró kis megemlékezésem most sem marad el, kívánom, hogy a kapott kis naptár az év minden napján hálaival juttassa eszetekbe

Szűz Mária Szent Szívének Szeretetlángját,
Mihály atya és imacsoportunk minden tagjának
áldozatos munkáját, imáját.

Ó édes Istenem, szent házádban voltam, szívemet, lelkemet Előtted kitártam. Imádkoztam Hozzád összetett kezekkel, kérlek, ó Jézusom, tégy jót gyermekeddel! Könyörgünk jó Atyánk, add meg azt minekünk, hogy téged mindig jobban szerethessünk! Egyetlen lelkem várja őt az ég, megmenteni idő ki tudja lesz-e még? Oly rövid az élet, oly biztos a halál. Rettenetes óra, vajon hogyan talál? Megváltó Jézusom, add szent kegyelmedet, add, Hogy megmentsem egyetlen lelkemet! Ámen.

Énekünkkel kérjük a Szűzanya áldását: Ne bocsáss el bennünket, Anyánk áldás nélkül. Szeplőtelen Szűzanyánk légy vezérünk nekünk. Anyai szemeddel kísérv el bennünket. Ez legyen végső szavunk: Anyánk Isten veled! **Szeplőtelen** Szűzanyánk mi most elköszönünk. Köszönjük a kegyelmet, és hogy itt lehettünk. Anyai szíveddel ölelj fel bennünket, Ez legyen megnyugvásunk, Anyánk Isten veled!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!